

[Landbrugsministeren.]

som sagt, ikke er uenig med det ærede Medlem i, at der her maa være en vis Bevægelsesfrihed.

Det ærede Medlem Hr. Koefoed rettede det Spørgsmaal til mig, om der ikke var Mulighed for at gennemføre Lempelser i Fredskovs-Forpligtelserne. Jeg tror, man skal være meget varsom paa dette Omraade, idet det i mange Tilfælde vil betyde en Fristelse til at gaa fra Skovbrug over til Agerbrug, hvilket jeg, hvad jeg nævnte forleden Dag, mener, man skal være meget forsigtig med. Men dermed være ikke sagt, at det er umuligt at gennemføre visse Lempelser, maaske ogsaa visse Indskrænkninger, i Fredskovsarealerne — det er nok muligt, at der kan vises nogen Imødekommenhed paa dette Punkt. Jeg skal lade Sagen undersøge og se, om det vil være rigtigt og rimeligt at imødekomme det ærede Medlem paa dette Omraade.

Det ærede Medlem Hr. Duborg citerede i sin lange Tale for kort Tid siden noget af den Tale, jeg holdt forleden Aften, men disse Citater var i enkelte Tilfælde helt urigtige og i andre Tilfælde ganske ved Siden af. Det ærede Medlem udtalte, at jeg havde sagt, at der ingen Krise var for Husmændene. Hvis det ærede Medlem gennemlæser min Tale i Fortrykket, vil han se, at der deri ikke findes et eneste Ord om, at Husmændene ikke er udsat for økonomiske Vanskeligheder for Øjeblikket. Jeg gentog tværtimod flere Gange, at det, saaledes som Prisforholdene er for Øjeblikket, er vanskeligt for Landbrugere at faa Balance i Regnskabet. Det, jeg sagde om Husmændenes Stilling i Forhold til andre Landbrugere, var foranlediget af en Udtalelse af det ærede Medlem Hr. Clausager, som gik ud paa, at Husmændene lettere kunde komme igennem Krisen end de større Landbrugere; hertil sagde jeg, at efter min Opfattelse er Aarsagen den, at Fedevareproduktionen er den dominerende i Landbruget, og da Husmandsbruget jo fortrinsvis er inde paa Fedevareproduktion, er det klart, at det lettere vil komme gennem Krisen end det øvrige Landbrug, som ikke er saa ensidigt indstillet. Jeg tilføjede endvidere, at hver Gang vi har haft Krise og økonomiske Vanskeligheder i Landbruget, ogsaa med Hensyn til Fedevareproduktion, har det vist sig, at vore Konkurrenter i Udlandet har haft vanskeligere ved at staa Krisen igennem, end vi har haft, og det berettigede mig til at haabe, at denne Krise vil forløbe paa samme Maade;

det vil sige, at blot vi fastholder vor Produktion, vil de andre, som har mere ondt ved at gennemleve Krisen, indskrænke deres Produktion, og saa vil vi staa fuldt rustet til at modtage de gode Tider, der jo altid kommer efter en Nedgangsperiode. Ærede Medlemmer vil forstaa, at der, naar det ærede Medlem Hr. Duborg har benyttet sig af saa misvisende Citater, for mig ingen Anledning er til at gaa ind paa hans lange filosofiske, docerende Tale, som jeg ikke tror interesser ret mange i denne Sal — og endnu færre udenfor.

Jeg skal til Slut tilføje, at naar det ærede Medlem Hr. Duborg ogsaa vil paa-staa, at ingen af Venstres Talere har stillet Krav til Staten og til de andre Erhverv, saa forekommer det mig, at det ærede Medlem har været lidt langt ude. Jeg skal blot anføre nogle af de Krav, der er stillet overfor mig — og jeg antager ogsaa, der er stillet Krav overfor andre Ministre — for at vise, at man ikke har været saa tilbageholdende i Henseende til at stille Krav. Der er af flere ærede Medlemmer stillet Krav til Staten om Afvanding af Lammefjord, det vil betyde over $\frac{1}{2}$ Mill. Kr.s Udlæg for Statskassen. Der er endvidere stillet Krav om, at Staten skulde overlade flere Hundrede Tønder Land ved Øland og Gjøl til Landbrugere. Et æret Medlem har stillet Krav om, at der skulde ydes — jeg tror, det var 50 000 Kr. mere til Hedebregtet. Der er ogsaa stillet Krav om, at Staten skulde købe og opdyrke den lille Vildmose, formodentlig ikke, fordi man tror, det er nogen videre god Forretning, i saa Fald fandt Landbruget nok selv paa at opdyrke den. Jeg skal yderligere nævne, at det ærede Medlem Hr. Slesbager stillede Krav om Gennemførelse af en Lov om Magelæg af Jorden paa Fanø, noget, som det ærede Medlem selv udtalte vilde være meget kostbart, alt for kostbart for de paagældende, og derfor skulde Staten betale det. Men naar det er Tilfældet, kan man ikke komme her og sige, at der ikke er stillet noget Krav til Statskassen fra Venstres Side. Man kan ikke, som Venstre gør det, paa een Gang stille Krav til Statskassen om Skattelempelser, om forøgede Udgifter til Landbruget og om Nedsættelse af Lønninger, hvilket sidste vil sige, at andre Erhverv skal bære nogle af de Byrder, som Landbruget nu tynghes af. Man kan ikke, hvis man vil være konsekvent, komme og forlange, at de andre Erhverv skal dele Byrderne med en i Nedgangstider, uden at man ogsaa er villig til at dele med dem i Opgangstider.